



ת"פ (ראשון לציון) 45597-06-23 - מדינת ישראל נ' רביע מרדאוי

ת"פ (ראשון-לציון) 45597-06-23 - מדינת ישראל נ' רביע מרדאוי ואח'שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 45597-06-23

מדינת ישראל

נגד

1. רביע מרדאוי

2. שליו חיון

בית משפט השלום בראשון-לציון

[06.01.2025]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין- הנאשם 1

עובדות כתב האישום

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, האוחז בארבעה אישומים, בביצוע העבירות כדלקמן:

א. התפרצות למגורים לבצע עבירה בצוותא (3 עבירות)- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין;

ב. גניבה בצוותא (2 עבירות)- עבירות לפי סעיף 384 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין;

ג. כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק (4 עבירות)- עבירות לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל");

ד. איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

ה. התחזות כאדם אחר במטרה להונות- עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין;

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשמים בני זוג מזה כ-3 שנים והתגוררו יחדיו. הנאשם הינו תושב האזור אשר לא החזיק אישורי כניסה או שהייה בישראל כדין.

3. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 24.3.23 בשעה 9:00 או בסמוך לכך, עזבה המתלוננת 1 את ביתה ברחוב אחווה 13 בל אביב בעודו סגור ונעול.



בסמוך לשעה 13:27, הסתובבו הנאשמים סביבו ביתה של המתלוננת, תוך שהנאשמת התקשרה אל המתלוננת, הציגה עצמה בשם "הילה", בררה עימה אם היא נמצאת בבית בטענה כי ברצונה להשאיר לבנה כסף. המתלוננת השיבה כי אינה בבית והציעה להשאיר את הכסף מתחת לשטיח הכניסה.

מיד או בסמוך, ולאור תשובת המתלוננת, הרימו הנאשמים את תריס חלון הסלון בביתה של המתלוננת, תוך שהנאשם טיפס על החומה המקיפה את הבית, פתח את חלון הזכוכית ונכנס אל הבית.

הנאשמים הרימו את תריס חלון המטבח, והשאירו פתוח עד שעזב הנאשם את הבית.

4. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 18.4.23 בשעה 7:30 או בסמוך לכך, עזב המתלונן 2 את ביתו ברח' יונה בוגלה בעיר ראשון לציון, כשהוא סגור ונעול. הנאשמים הגיעו אל הבית, צלצלו בפעמון הדלת, ומשלא נענו, עזבו את המקום. מיד או בסמוך שבו הנאשמים אל הבית והתפרצו לתוכו דרך חלון הסלון, בדרך שאינה ידועה למאשימה. באותן הנסיבות ובזמן שהנאשם הסתובב בבית בחיפוש רכוש, המתינה הנאשמת מחוץ לבית. אז נטל הנאשם ממקומות שונים בבית רכוש רב, בין היתר, פנקס צ'קים, 5 צ'קים מפנקס נוסף, 4000 ₪ במזומן, תעודת זהות ובשמים, וזאת ללא הסכמת הבעלים, והכל כשהנאשמים מתכוונים לשלול את הרכוש מבעליו שלילת קבע.

בהמשך, בשעה 12:59 או בסמוך לכך, פתח הנאשם את דלת הכניסה לבית, הניח שקית ניילון אדומה של חברת FOX והמתין לאיסופה על ידי הנאשמת.

לאחר שהנאשמת נטלה את השקית, בעוד הנאשם בבית, שב המתלונן 2 אל הבית, נכנס דרך דלת הכניסה, הבחין בנאשם, נבהל מנוכחותו, שאל לזהותו ונמלט מהבית. מיד או בסמוך עזב הנאשם את המקום דרך חלון הסלון, חבר אל הנאשמת, ועזבו את המקום.

5. על פי עובדות האישום החמישי, ביום 30.5.23, ביתה של המתלוננת עזבה את הבית ברחוב מעגל השלום, כשהוא סגור ונעול. בהמשך אותו היום, בשעה 9:11, או בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים אל הבניין, עלו במעלית אל הקומה השנייה, פרצו אל הבית, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, ונטלו ממנו בין היתר כדלקמן: 5,000 ₪ במזומן, 400 יורו, תכשיטי זהב, ביניהם צמיד זהב צהוב משולב עם כסף, שרשרת חוליות זהב וכסף בצורת כוכבים, שרשרת זהב חוליות עגולות בצורת דובי, שרשרת זהב עם תליון לב בצבע סגול, טבעת זהב ושעוני רולקס.

לאחר מספר דקות יצאה הנאשמת מהבית אל קומת הקרקע, הסתובבה ואבטחה את הנאשם עת הוא נטל את הרכוש מהבית.

בהמשך, בשעה 13:45 שבה המתלוננת אל הבית יחד עם ביתה וניסתה להיכנס באמצעות החדרת המפתח למנעול הדלת. משהבחין בכך הנאשם, דחף את הדלת בחוזקה לכיוונה של המתלוננת ונעל את הבית במנעול הביטחון העליון. משהבחינה המתלוננת כי ביתה נפרץ, נמלטה מהמקום והזעיקה משטרה. אף הנאשם נמלט דרך מרפסת הבית.

6. על פי עובדות האישום השישי, במועד הרלוונטי עמדו כנגד הנאשמים צווי חיפוש ומעצר. ביום 1.6.23 בשעה 9:30 או בסמוך לכך, הגיעו שוטרים לדירת הנאשמים לשם ביצוע הצווים.

עת הנאשמים יצאו מדירתם, ביקשו השוטרים לבצע את המעצר, שאלו את הנאשם לשמו ולאחר שזה השיב כי אינו זוכר את שמו ואת מספר תעודת זהותו, מסר כי שמו "ראמי זבאד" ואת מספר תעודת זהותו של אחר, שזהותו ידועה למאשימה.



לאחר שבדק השוטר ערן משולם את פרטי הזיהוי שמסר הנאשם, הבחין כי מדובר בפרטיו של אחר והתמונה אינה של הנאשם. לשם מימוש הצווים עלו השוטרים יחד עם הנאשמים לדירתם, שם נמצא רכוש רב החשוד כגנוב, בין היתר כסף הונגרי בשווי של 17,900 ₪, 40 פזו מקסיקני, 50 מרק הולנדי, דולר אחד, כסף אזרבייג'ני, 4 פנקסי צ'קים, שטר של 100 ₪, תכשיטי כסף וזהב שונים, 2201 דולר אמריקני, מכשיר לזיהוי יהלומים, מטבעות זרים, מספר רב של שעונים מסוגים שונים, משקפי שמש שונים, כרטיס אשראי, פנקסי צ'קים של אחר, ועוד. באותן הנסיבות ובעת מימוש צו החיפוש, עת ישב על הספה בדירה, החל הנאשם לגדף את השוטרים ולומר לעברם כי יזיין אותם וכי הוא זוכר את פניהם, תוך שהוא מתרומם לעברם ומתקרב אליהם בצורה מאיימת. רישום פלילי

7. לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות מגוונות, בגין ריצה עונשי מאסר לתקופות ממושכות. 8. כמו כן, לחובת הנאשם עונשי מאסר מותנים כדלקמן:

א. ת"פ 25848-06-22 מיום 21.9.22 - מאסר מותנה לתקופה של 3 חודשים, בגין עבירות על חוק הכניסה לישראל; ב. ת"פ 32304-10-17 מיום 19.7.18 - מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים, בגין עבירות אלימות כנגד הגוף, לרבות איומים;

ג. ת"פ 15206-12-17 מיום 30.4.18 - מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים, בגין עבירות מסוג פשע כנגד הרכוש וכן מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים שלא יעבור על עבירות מסוג עוון כנגד הרכוש;

ד. ת"פ 59088-11-17 מיום 19.3.18 - מאסר מותנה לתקופה של חודשיים, בגין עבירות כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; הסדר הטיעון

9. לאחר שהסתיימה פרשת התביעה, הסכימו הצדדים על תיקונו לקולה של כתב האישום. הנאשמת הופנתה לשירות המבחן, הדיון בעניינה נדחה וטרם נגזר דינה.

10. באשר לעונשו של הנאשם, הסכימו הצדדים כי ייגזרו עליו 28 חודשי מאסר מיום מעצרו, והנאשמים ישלמו פיצוי בסך של 100,000 ₪. עוד הוסכם כי יושתו על הנאשם עונשי מאסר מותנים והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

11. כחלק מההסכמה, הופקד הפיצוי בקופת בית המשפט עוד בטרם טענו הצדדים לעונש.

12. באשר לעונשי המאסר המותנים, הוסכם כי המאשימה תעתור להפעילם במצטבר למעט העונש המותנה לתקופה של 6 חודשים, שהוטל בת"פ 32304-10-17 - שם תעתור להפעיל מחצית העונש במצטבר ומחצית בחופף, כאשר ההגנה תעתור להפעלת כל העונשים המותנים בחופף לעונש המאסר כאן.

13. עוד הסכימו הצדדים על חילוט התפוסים המנויים בהודעת החילוט בכתב האישום והחזרת המוצגים האחרים. טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

14. המאשימה מיקדה טענות באופן הפעלת המאסרים המותנים, תוך שהפנתה לסעיף 58 לחוק העונשין הקובע את הכלל לפיו יש להפעיל את העונשים המותנים במצטבר והחפיפה היא מטעמים שיירשמו. לשיטת המאשימה, גיליון הרישום הפלילי של הנאשם מדבר בעד עצמו, ניכר כי העבריינות היא אורח חייו וכלל המאסרים שהוטלו בעניינו לא הרתיעוהו מלשוב לפלילים. על כן ובנסיבות אלה, עתרה המאשימה להפעלת עונשי המאסר המותנים במצטבר האחד לשני ולכל עונש שייגזר על הנאשם (מלבד בת"פ 32304-10-17 בהתאם להסכמה), כך שיירתע מלעבור עבירות. טיעוני ההגנה

15. ההגנה הזכירה את תיקונו המשמעותי לקולה של כתב האישום כאשר לטענתה מדובר במספר אירועים בעלי קשר הדוק שיש לראותם כאירוע יחיד.

16. באשר לעבירות, טענה כי אין המדובר בעבירות התפרצות מתוככמות, לא נגרם נזק לדירות, רף חומרת האיומים- נמוך והנאשם הוא שנפצע והובהל לבית החולים.

17. עוד ציינה ההגנה את הודאת הנאשם במיוחס לו, נטילת האחריות, החיסכון בזמן השיפוטי והקשיים בחומר הראיות, כך שלשיטתה על בתי המשפט לעודד את הנאשמים להודות במעשיהם על ידי התחשבות בעונש.

18. עוד הוסיפה ההגנה כי לשיטתה סכום הפיצוי הגדול שכבר הופקד בבית משפט, מכסה על כל נזק שנגרם או רכוש שנגנב.

19. באשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים, עתרה ההגנה להפעילם בחופף שכן משמעות קבלת עתירת המאשימה להפעלת המאסרים במצטבר, תרוקן מתוכן את ההתחשבות בהודאת הנאשם בביצוע העבירות.



20. ההגנה ציינה כי אומנם הנאשם שוהה בלתי חוקי, אך משפחתו מתגוררת בישראל- אחיו בבת ים ואמו בטירה. לנאשם נולד ילד ישראלי בתקופת המעצר, כך שכאשר בוחנים את העונש בגין שהייתו הבלתי חוקית, יש לשוות לנגד העיניים את עובדת היות משפחתו ישראלית.
21. באשר לעונשי המאסר המותנים עצמם, טענה ההגנה כי התנאי שהוטל בגין עבירת האיומים קם בגין מעשה מינורי של הנאשם, ועל כן אף המאשימה עתרה להפעלתו באופן חלקי בחופף. באשר לעונשים המותנים שהוטלו בגין הכניסה לישראל, טענה ההגנה כי הפעלת שני מאסרים מותנים בגין אותה עבירה, מחייבת שלא להפעילם במצטבר. כמו כן, באשר למאסרים המותנים שהוטלו בת"פ 15206-12-17 בגין עבירות כנגד רכוש, טענה ההגנה כי משמדובר בשני תנאים שהוטלו במסגרת אותו גזר דין אין להפעילם במצטבר.
22. ההגנה הוסיפה כי מאחר והנאשם אינו בעל אזרחות ישראלית, שהותו במעצר קשה מאחרים.
23. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו שציין כי הוא גדל אצל דודתו בשטחים וללא משפחתו, הוא עייף ממעורבות בפלילים וביקש להיות עם משפחתו וילדיו. הנאשם הבהיר כי לא ישוב לבצע עבירות, ביקש התחשבות בית המשפט והזדמנות להוכיח את השינוי בחייו.
- הסכמת הצדדים
24. הצדדים, כאמור, הסכימו על רכיבי הענישה והמחלוקת נסובה בשאלה אופן הפעלת עונשי המאסר המותנים. משכך, לא מצאתי לקבוע מתחם העונש ההולם ודי בכך שאזכיר כי המעשים שביצע הנאשם- חמורים ופוגעים בערכים חברתיים רבים ביניהם קניינו של אדם, בטחונו האישי וביטחון הציבור ורכושו בכלל.
25. לאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים הנוגעים לעניין ובכלל זה חומרת העבירות, נטילת האחריות והקשיים הראייתיים ונוכח הכלל המצמצם התערבות בתי המשפט בהסדרי הטיעון, מצאתי לכבד את הסכמת הצדדים.
26. המחלוקת בין הצדדים, מסתכמת איפוא, באופן הפעלת עונשי המאסר המותנים העומדים כנגד הנאשם. החלטתי להפעיל את העונשים בחופף ובמצטבר. אנמק.
- עונשי המאסר המותנים שהוטלו בגין עבירות על חוק הכניסה לישראל



27. בת"פ 25848-06-22 נגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה לתקופה של 3 חודשים ובת"פ 59088-11-17 לתקופה של חודשיים.

אין לי לקבל טענת ההגנה לפיה עבירת השהייה בישראל שלא כחוק, עבירה נמשכת היא, ועל כן יש להפעיל עונש תנאי אחד כנגד מעשה אחד ואת עונש התנאי השני- בחופף.

אין המדובר בהפעלת שני מאסרים מותנים בגין אותו מעשה, שכן הנאשם הורשע בביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בארבע הזדמנויות שונות.

עם זאת, גם אם ייטען כי יש לראות את כתב האישום כמגלם אירוע יחיד ואת כניסתו של הנאשם כאירוע עבירה אחד נמשך, הרי שהכלל הוא כי עונשי המאסר המותנים שנגזרו על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע, הם למעשה עונשי מאסר שנדחו עד לביצוע העבירה הנוספת, אך הם מהווים מרכיב עונשי בגין העבירות הקודמות שבוצעו. ודוק' עונש מאסר על תנאי הוא חלק מהעונש שנגזר בהליך קודם. אמנם הפעלתו נעשית בגזר דין זה, אולם, נטועה היא בשורשי הרשעותיו הקודמות (ר' רע"פ 5798/00 ריזי נ' מ"י, פ"ד נה(13) להלן: "עניין ריזי").

כאשר נגזר עונש מאסר על-תנאי, "גוזר בית-המשפט להלכה עונש מאסר על הנאשם, אלא שביצוע המאסר נדחה עד לזמן שבו יתמלא התנאי - והוא תנאי 'מוקדם'... שהנידון ביצע פשע או עבירה מסוימת אחרת בתקופה שהוזכרה בגזר-הדין" (ד"נ 13/60 היועץ המשפטי לממשלה נ' אהרן מתאנה, טז 430 (1962)).

28. הנה כי כן, הפעלת המאסרים המותנים אינה בבחינת "ענישה כפולה" בגין אותו מעשה עתידי, אלא מגלמת את השלמת העונש שהוטל בעבר על הנאשם במסגרת ההליכים הקודמים בהם נקבע התנאי- המבטא הקלה מסוימת בדחיית ביצוע של חלקו של מרכיב המאסר מתקופת המאסר הכוללת (ר' ע"פ 5974/13 מחמד מוחמד עודה נ' מ"י (16.1.14)).

עונשי המאסר המותנים שהוטלו בת"פ 15206-12-17

29. המאסרים המותנים שהוטלו בהליך זה, הם בגין עבירות התפרצות למקום מגורים, ניסיון התפרצות למקום מגורים וגניבה. הנאשם נדון שם ל-22 חודשי מאסר ולצד זה נקבעו שני עונשי מאסר מותנים: האחד לתקופה של 8 חודשים כנגד ביצוע עבירת רכוש מסוג פשע, השני לתקופה של 4 חודשים כנגד ביצוע עבירת רכוש מסוג עוון.

30. מדובר במאסרים מותנים שנגזרו בגזר דין אחד, אך מאחר והם מבטאים חומרה שונה, יש לראותם כמאסרים מותנים "מפוצלים".

31. בהתאם להוראות סעיף 52 לחוק העונשין, עונש המאסר הכולל יכול שיהיה חלקו בפועל וחלקו בתנאי, כך שיש לראות את כלל העונשים, הן זה המותנה, והן בפועל, שהוטלו על הנאשם כמגלמים את העונש הכולל בגין אותן העבירות בהן הורשע (ר' ע"פ 7043/05 פלד נ' מ"י (21.5.07) בפסקה 3).

32. תכלית פיצול עונשי התנאי היא להתאים את מידת העונש לחומרת העבירה המפעילה אותו. כלומר, פיצול התנאים נועד להקל עם העבריין, אשר לא יחוב בכלל העונש שהוטל עליו, אלא בהתאם למידת חומרת מעשיו (ר' עניין ריזי בעמ' 17 ועניין פלד הנ"ל).



- עונש המאסר המותנה הכולל שנגזר על הנאשם הוא 12 חודשים, שפוצל למעשה לביצוע עבירות רכוש מסוג פשע ועבירות רכוש מסוג עוון.
33. הנאשם שלפני, הורשע בביצוע מספר עבירות כנגד רכוש, ועל כן הפעלת 2 המאסרים המותנים אינה חותרת תחת תכלית פיצול התנאים, אשר עיקרה היא התאמת הענישה לעבירה שנעברה, ומכל מקום ראוי כי אזכיר כי ביד בית המשפט הסמכות שבשיקול הדעת להפעלת העונש המותנה וכיצד ליישבו עם הנסיבות הקונקרטיות(ר' גם את רע"פ 4935/12 עמאר נ' מ"י (13.1.13)).
34. אעיר כי נתתי דעתי לכך שפסקי דין אלה ניתנו בטרם בוטל סעיף 45(א) לחוק העונשין, אך ההיגיון העומד בבסיס הקביעות שם ביחס לתכלית פיצול התנאים עומד גם היום: "פרשנות לפיה, כשם שמסכת עובדתית אחת, הגם שעשויה היא להצדיק הרשעות שונות אינה גוררת בהכרח עונשים שונים, כך לא בהכרח תפעיל עונשים מותנים שונים, עולה בקנה אחד עם הצורך בהרמוניה בין הוראות הדין" (עניין עמאר הנ"ל בפסקה כח, עומד גם בימינו שלאחר תיקון 113 ועולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 40' לחוק העונשין לפיו יש לשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש).
35. אשר על כן, נוכח כלל השיקולים האמורים לעיל, ובכלל זה מעורבותו של הנאשם בשלושה אירועי התפרצות, בשונה מהעבירה המקורית בה הורשע, עולה כי דווקא הפעלת עונש מותנה אחד אינה מידתית ואינה הולמת את כלל מעשיו של הנאשם ומידת אשמו. בנסיבות אלה, יש לראות את עונשי המאסר המותנים שהוטלו, כעונש כולל ולהורות על הפעלת שני התנאים.
36. הנה כי כן, המאסרים המותנים אינם נבלעים האחד בשני כך שאין מניעה עקרונית להפעילם במצטבר. יחד עם זאת, מצאתי לחפוף בין העונשים המותנים נוכח כלל השיקולים המקלים עם הנאשם ובכללם ההודאה באישומים ותיקונו של כתב האישום לקולה באופן משמעותי.
- בחינת אופן הפעלת המאסרים המותנים
37. סעיף 58 לחוק העונשין קובע כדלקמן :
- "מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא ... את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות."
38. בית המשפט העליון קבע כי "תכליתה של הוראת חוק זו היא הרתעתית, ונועדה להניא עבריין מועד מלחזור ולבצע עבירות" (ר' לעניין זה את רע"פ 8617/23 פלוני נ' מ"י (9.7.24)).



39. עוד הבהיר בית המשפט העליון כי "עונש המאסר על תנאי מהווה רכיב עונשי העומד בפני עצמו, שריצויו מותנה בקיום התנאי, ומטרתו ליתן הזדמנות נוספת למי שהורשע בדין לתקן את דרכיו; ולאור שיקולי הרתעה, שנועדה להניא אדם שעבר עבירה מלשוב ולעבור עבירה נוספת... יחד עם זאת, אם חזר נאשם לסורו ועבר את עבירת התנאי, מורה סעיף 58 לחוק כי בהעדר טעמים חריגים יישא הלה את עונש המאסר המותנה במצטר לעונש שהוטל בגין העבירה העיקרית." (ר' ע"פ 6468/17 שמעון אסולין נ' מ"י (10.1.18)).
40. היינו, על הנאשם להציג טעמים המצדיקים סטייה מנשיאת עונשי המאסר המותנה "בזה אחר זה". כלום קיימים טעמים המצדיקים הפעלת המאסרים שהוטלו על הנאשם בחופף?
41. לחובת הנאשם שלפני עבר פלילי מכביד, והוא ריצה עונשי מאסר לתקופות ממושכות בגין מגוון רחב של עבירות. יתר על כן, בגזר דין קודם שניתן בעניינו, בת"פ 25848-06-22, הופעלו 3 עונשי מאסר מותנים בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו, וניכר כי הנאשם לא השכיל ללמוד מההזדמנות שניתנה לו ואף לא היה במאסרים המותנים שהוטלו עליו מלהרתיעו לשוב לסורו (ר' גם את ע"פ 10173/16 מ"י נ' תמיר טאהא (14.2.17)).
42. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שכתב אישום תוקן באפן משמעותי לקולה לאחר שמיעת ראיות המאשימה, ונוכח קשיים שהתגלו. הנאשם נטל אחריות והודה בביצוע העבירות. נטילת האחריות למעשים מגולמת אף בתשלום הפיצוי בסכום של 100,000 ₪, סכום העולה על שיעור הנזק המוערך. כן שקלתי את נסיבות ביצוע עבירת האיומים ואת הרקע והנסיבות לביצוען של עבירות הכניסה לישראל, כמו גם את כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר פורטו על ידי באי כוחו ועל ידו ובכלל זה נתתי דעתי גם לתנאי מאסרו של הנאשם.
43. לאור כך, מצאתי להורות על חפיפה מסוימת בין עונשי המאסר המותנים לעונש המאסר שייגזר על הנאשם במסגרת הליך זה, כפי שיפורט להלן.
- סוף דבר
44. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר לתקופה של 28 חודשים, בניכוי ימי המעצר כרישום שב"ס.
 - ב. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 3 חודשים, כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 25848-06-22 (עבירה על חוק הכניסה לישראל) כך שחודש יופעל במצטר וחודשיים בחופף.
 - ג. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 3 חודשיים, כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 59088-11-17 (עבירה על חוק הכניסה לישראל) כך שחודש מתוכו יופעל במצטר וחודש בחופף.
 - ד. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 6 חודשים, כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 32304-10-17 (עבירת האיומים) כך שחודש יופעל במצטר וחמישה חודשים בחופף.
 - ה. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 8 חודשים, כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 15206-12-17 (עבירת רכוש מסוג פשע) כך ש-5 חודשים יופעלו במצטר ושלושה חודשים בחופף.
 - ו. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 4 חודשים, כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 15206-12-17 (עבירת רכוש מסוג עוון) בחופף.
- סה"כ ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
- א. מאסר למשך 4 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק או עבירה של התחזות לאדם אחר במטרה להונות.
 - ב. מאסר למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים.
 - ג. מאסר לתקופה של 6 חודשים, והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון.
 - ד. מאסר לתקופה של 8 חודשים, והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.
 - ה. פיצוי בשיעור של 100,000 ₪, אשר יחולק בהתאם לשיקול דעת המאשימה לכלל המתלוננים או הנפגעים.
 - ו. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה כנגד רכוש ישראלי של 20,000 ₪. לא יצהיר - יתווספו 45 יום למאסרו.
 - ז. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ישראלי של 3,500 ₪. לא יצהיר - יתווספו 21 יום למאסרו.
- זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.